

Sygn. akt II Ca 1092/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Białymstoku II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Barbara Puchalska (spr.)
Sędziowie:	SSO Bogdan Łaskiewicz SSR del. Jolanta Klimowicz-Popławska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Zofia Szczęsnowicz

po rozpoznaniu w dniu 22 stycznia 2016 r. w Białymstoku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Banku (...) w S.

przeciwko J. K.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Białymstoku

z dnia 25 września 2015 r. sygn. akt I C 1401/15

I. oddala apelację;

II. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.200 (jeden tysiąc dwieście) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank (...) w S. po ostatecznym sprecyzowaniu stanowiska wnosił o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej J. K. kwoty 17.500 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 19 maja 2015 roku do dnia zapłaty, z ograniczeniem odpowiedzialności pozwanej do wysokości hipoteki umownej na kwotę 220.000 złotych, która była ustanowiona na nieruchomości położonej w B. przy ul. (...), objętą prowadzoną przez Sąd Rejonowy w Białymstoku księgą wieczystą nr (...), oraz z zastrzeżeniem, że kwota ta będzie obciążała pozwaną solidarnie z A. K. (1). Domagał się też zasądzenia na jego rzecz od pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Wskazywał, że przysługuje mu względem męża pozwanej A. K. (1) wierzytelność w kwocie 40.479.93 złotych, stwierdzona prawomocnym nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 7

marca 2013 roku w sprawie VII GNC 121/13. Pozwana jest dłużniczką rzeczową, bowiem w dniu 27 marca 2013 roku celem zabezpieczenia wierzytelności wynikającej z nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 7 marca 2013 roku w sprawie VII GNC 121/13 pozwana i jej mąż A. K. (2) ustanowili hipotekę umowną na kwotę 220.000 złotych na nieruchomości położonej w B. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy w Białymstoku prowadzi księgę wieczystą nr (...). Wierzytelność tę wraz z zabezpieczeniem powód nabył od K. K. na podstawie umowy sprzedaży z dnia (...). Wobec tego, że pozwana i jej mąż A. K. (2) ustanowili hipotekę na nieruchomości położonej w B. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy w Białymstoku prowadzi księgę wieczystą nr (...) jako jej współwłaściciele to odpowiadają solidarnie za dług. W związku z tym, że w toku postępowania egzekucyjnego prawo własności przedmiotowej nieruchomości zostało przysądzone na rzecz osoby trzeciej, powód został uwzględniony w planie podziału kwoty uzyskanej ze sprzedaży tej nieruchomości, ale nie legitymuje się tytułem egzekucyjnym umożliwiającym uzyskanie kwoty z podziału.

Pozwana wnosiła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Podnosiła, że w związku ze sprzedażą przedmiotowej nieruchomości i przysądzeniem jej własności na rzecz osoby trzeciej doszło do wygaśnięcia hipoteki, pozwana przestała być dłużnikiem rzeczowym powoda i dlatego powództwo nie jest zasadne.

Wyrokiem z dnia 25 września 2015 roku Sąd Rejonowy w Białymstoku zasądził od pozwanej J. K. na rzecz powoda (...) Banku (...) w S. kwotę 17.500 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 19 maja 2015 roku do dnia zapłaty, ograniczając odpowiedzialność pozwanej do wysokości hipoteki na kwotę 220.000 złotych, która była ustanowiona na nieruchomości położonej w B. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy w Białymstoku prowadzi księgę wieczystą nr (...), oddalił powództwo w pozostałym zakresie i zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 3.292 złote tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sąd Rejonowy ustalił, że w dniu 27 marca 2013 roku celem zabezpieczenia wierzytelności wynikających z nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 7 marca 2013 roku w sprawie VII GNC 121/13 J. K. i A. K. (2) ustanowili hipotekę umowną na kwotę 220.000 złotych na rzecz K. K. na należącej do nich na prawach wspólności ustawowej małżeńskiej nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy w Białymstoku prowadzi księgę wieczystą nr (...). Umową sprzedaży wierzytelności wraz z zabezpieczeniem z dnia (...) K. K. przeniósł na rzecz powoda wierzytelność przysługującą mu względem A. K. (1) w łącznej wysokości 34.246,58 złotych zabezpieczoną hipoteką na należącej do A. K. (1) i jego żony J. K. nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy w Białymstoku prowadzi księgę wieczystą nr (...).

Nadto Sąd Rejonowy ustalił, że w toku postępowania egzekucyjnego sprzedano nieruchomość A. K. (1) i J. K., dla której Sąd Rejonowy w Białymstoku prowadzi księgę wieczystą nr (...). Postanowieniem z dnia 22 czerwca 2015 roku w sprawie II Co 1074/15, które uprawomocniło się w dniu 16 lipca 2015 roku, Sąd Rejonowy w Białymstoku przysądził prawo własności przedmiotowej nieruchomości na rzecz P. T.. W sporządzonym planie podziału kwoty uzyskanej ze sprzedaży uwzględniono powoda.

Sąd I instancji wskazał, że na skutek umowy sprzedaży wierzytelności wraz z zabezpieczeniem z dnia 13 czerwca 2014 roku powód stał się wierzycielem A. K. (1), będącego dłużnikiem osobistym powoda oraz wierzycielem pozwanej, będącej dłużnikiem rzeczowym powoda w związku z ustanowieniem na należącej do niej i jej męża A. K. (1) nieruchomości hipoteki umownej do kwoty 220.000 złotych zabezpieczającej wierzytelność stwierdzoną umową, a przedmiotowa wierzytelność nie została spłacona. Pozwana odpowiada zatem względem powoda do wysokości hipoteki ustanowionej na nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy w Białymstoku prowadzi księgę wieczystą nr (...), stosownie do art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o księgach wieczystych i hipotece.

W ocenie Sądu I instancji odpowiedzialności pozwanej względem powoda i jej legitymacji biernej w niniejszym procesie nie wyłącza sprzedaż w drodze licytacji obciążonej hipoteką nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy w

Białymstoku prowadzi księgę wieczystą nr (...), skoro w dacie wszczęcia procesu pozwana była właścicielką tej nieruchomości (art. 192 pkt 3 k.p.c.), postanowienie o przysądzeniu własności tej nieruchomości, które zgodnie z art. 999 § 1 k.p.c. przenosi własność na nabywcę, stało się prawomocne dopiero w toku procesu, w dniu 16 lipca 2015 roku.

Sąd I instancji wskazał też, że zgodnie z art. 75 ustawy o księgach wieczystych i hipotece zaspokojenie wierzyciela hipotecznego z nieruchomości następuje według przepisów o sądowym postępowaniu egzekucyjnym, co oznacza, że wierzyciel musi uzyskać tytuł egzekucyjny zaopatrzony w klauzulę wykonalności. Z art. 1000 § 1 k.p.c. wynika, że z chwilą uprawomocnienia się postanowienia o przysądzeniu własności wygasają wszelkie prawa i skutki ujawnienia praw i roszczeń osobistych, w tym także hipoteki, ciężące na nieruchomości, ale na ich miejsce powstaje prawo do zaspokojenia się z ceny nabycia z pierwszeństwem przewidzianym w przepisach o podziale ceny uzyskanej z egzekucji. Postanowienie sądu, odpowiadające treści art. 1003 k.p.c., stanowi dowód wygaśnięcia hipoteki, ale jednocześnie powstania na miejscu hipoteki prawa wierzyciela hipotecznego do zaspokojenia się z ceny nabycia. Dlatego zgodnie z art. 922 k.p.c. uczestnikami postępowania egzekucyjnego z nieruchomości są również osoby, którym przysługują prawa rzeczowe ograniczone lub roszczenia albo prawa osobiste zabezpieczone na nieruchomości poprzez ich wpis w księdze wieczystej. Zaspokojenie wierzyciela hipotecznego z nieruchomości obciążonej może mieć bowiem miejsce również wtedy, gdy z nieruchomości obciążonej prowadzona jest egzekucja na wniosek innego wierzyciela. Zaspokojeniu podlegają zatem wierzytelności jeszcze niewymagalne. Z art. 1036 § 2 k.p.c. wynika, że dopóki wierzyciel hipoteczny nie przedłoży tytułu wykonawczego zasądzającego na jego rzecz od dłużnika rzeczowego przysługującą mu wierzytelność, to suma pieniężna przyznana temu wierzycielowi w planie podziału sumy uzyskanej z egzekucji nie może zostać wypłacona, należność tę pozostawia się na rachunku depozytowym sądu.

Sąd Rejonowy nie uwzględnił jednak żądania powoda o stwierdzenie, że odpowiedzialność pozwanej będącej dłużnikiem rzeczowym jest solidarna z odpowiedzialnością dłużnika osobistego A. K. (1). Zaznaczył, że odpowiedzialność dłużnika osobistego i dłużnika rzeczowego ma charakter odpowiedzialności in solidum (przepisy o odpowiedzialności solidarnej znajdują tu odpowiednie zastosowanie), z tym ograniczeniem, że egzekucja prowadzona w stosunku do dłużnika rzeczowego może być skierowana wyłącznie do obciążonej hipoteką nieruchomości, co znajduje swoje odzwierciedlenie w treści wyroku. Odpowiedzialność rzeczowa polega przy tym na obowiązku świadczenia (zapłaty długu), a nie na obowiązku znoszenia egzekucji prowadzonej na wniosek wierzyciela hipotecznego. Odpowiedzialność dłużnika rzeczowego z tytułu zabezpieczonej wierzytelności wyraża się więc w obowiązku zapłaty długu, z tym tylko zastrzeżeniem, że granicą tej odpowiedzialności jest wartość obciążonej nieruchomości.

Jednocześnie Sąd I instancji wskazał, że to powód decyduje o zakresie dochodzonego przez niego roszczenia i dlatego mógł on ograniczyć żądanie do części nabytej przez niego wierzytelności w kwocie 34.246,58 złotych, tj. do kwoty 17.500 złotych.

O odsetkach od kwoty zasądzonej od pozwanej na rzecz powoda Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c., zgodnie z żądaniem pozwu.

Jednocześnie Sąd Rejonowy na podstawie art. 98 k.p.c. zobowiązał pozwaną do zwrotu powodowi poniesionych przez niego kosztów procesu w postaci opłaty sądowej od pozwu w kwocie 875 złotych oraz kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 2.417 złotych, mając na względzie, że powództwo zostało uwzględnione niemal w całości.

Powyższy wyrok w części uwzględniającej powództwo i rozstrzygającej o kosztach procesu zaskarżyła apelacją pozwana, zarzucając naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na wynik sprawy, a mianowicie:

a) art. 192 pkt 3 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie wyrażające się w przyjęciu, że okoliczność, iż nieruchomość, na której ustanowiono hipotekę została sprzedana w drodze licytacji nie uchyla odpowiedzialności pozwanej i jej legitymacji biernej w procesie, skoro w dacie wszczęcia procesu pozwana była właścicielką nieruchomości ujawnioną w księdze wieczystej, podczas gdy pozew w niniejszej sprawie został doręczony pozwanej w dniu 23 lipca 2015

roku, a więc zbycie przedmiotowej nieruchomości przed tą datą w drodze licytacji w ramach postępowania egzekucyjnego, wydanie przez Sąd Rejonowy w Białymstoku w dniu 22 czerwca 2015 roku w sprawie II Co 1074/15 postanowienia przysądżającego prawo własności przedmiotowej nieruchomości na rzecz P. T., które stało się prawomocne w dniu 16 lipca 2015 roku przesądza o zasadności oddalenia powództwa w niniejszej sprawie,

b) art. 316 § 1 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie, podczas gdy w dacie zamknięcia rozprawy w niniejszej sprawie na pozwanej jako dłużnicze rzeczowej nie ciążyła odpowiedzialność prawna względem powoda.

Domagała się zmiany zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych za postępowanie przed Sądem I instancji, a także zasądzenia od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm prawem przepisanych za postępowanie przed Sądem II instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie, aczkolwiek niektórym jej zarzutom nie sposób odmówić słuszności.

Sąd Okręgowy przyjmuje za własne niekwestionowane przez skarżącą ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego, nie do końca godząc się jednak z wyrażonymi przez ten Sąd ocenami prawnymi. Sąd I instancji, pomimo częściowo błędnych ocen prawnych, ostatecznie trafnie uwzględnił żądanie powoda o zasądzenie od pozwanej kwoty 17.500 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 19 maja 2015 roku do dnia zapłaty, z ograniczeniem odpowiedzialności pozwanej do wysokości hipoteki na kwotę 220.000 złotych, która była ustanowiona na nieruchomości położonej w B. przy ulicy (...), objętej prowadzoną przez Sąd Rejonowy w Białymstoku księgą wieczystą nr (...).

Odnosząc się do apelacji trzeba zgodzić się ze skarżącą, że Sąd Rejonowy błędnie zastosował w przedmiotowej sprawie art. 192 pkt 3 k.p.c. Z przepisu tego wynika, że z chwilą doręczenia pozwu następuje stabilizacja postępowania i dlatego zbycie w toku sprawy rzeczy lub prawa, objętych sporem, nie ma wpływu na dalszy bieg sprawy. Przepis ten ma zatem zastosowanie wówczas, gdy zbycie objętych sporem rzeczy lub prawa następuje po doręczeniu pozwanemu odpisu pozwu. Zbycie rzeczy lub prawa, o którym mowa w art. 192 pkt 3 k.p.c., powodujące przejście praw i obowiązków związanych z przedmiotem procesu na osobę trzecią, zależy przy tym od woli strony toczącego się postępowania. Tymczasem przeniesienie własności należącej do pozwanej i jej męża A. K. (1) nieruchomości położonej w B. przy ulicy (...), objętej prowadzoną przez Sąd Rejonowy księgą wieczystą nr (...) na rzecz P. T. i A. T. nastąpiło na skutek prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 22 czerwca 2015 roku w sprawie II Co 1074/15 przysądżającego prawo własności tej nieruchomości (art. 999 § 1 k.p.c.). Postanowienie Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 22 czerwca 2015 roku w sprawie II Co 1074/15 uprawomocniło się przy tym w dniu 16 lipca 2015 roku, podczas gdy pozwanej doręczono odpis pozwu w dniu 23 lipca 2015 roku.

Przeniesienie w dniu 16 lipca 2015 roku na rzecz P. T. i A. T. własności nieruchomości położonej w B. przy ulicy (...), objętej prowadzoną przez Sąd Rejonowy w Białymstoku księgą wieczystą nr (...), na której w dniu 29 marca 2015 roku pozwana i jej mąż A. K. (2) ustanowili na rzecz K. K. hipotekę umowną na kwotę 220.000 złotych celem zabezpieczenia wierzytelności przysługującej K. K. z nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 7 marca 2013 roku w sprawie VII GNc 121/13, którą to wierzytelność w kwocie 34.246,58 złotych K. K. zbył na rzecz powoda umową z dnia (...), co zostało ujawnione w księdze wieczystej w dniu 16 czerwca 2014 roku – jak to trafnie, nie naruszając – wbrew zarzutowi skarżącej – art. 316 § 1 k.p.c. uznał Sąd I instancji – nie wyłączyło odpowiedzialności pozwanej za zapłatę żądanej przez powoda kwoty 17.500 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, z ograniczeniem odpowiedzialności pozwanej do wysokości hipoteki umownej na

kwotę 220.000 złotych, która była ustanowiona na nieruchomości położonej w B. przy ulicy (...), objętej prowadzoną przez Sąd Rejonowy w Białymstoku księgą wieczystą nr (...).

Powołany także przez Sąd Rejonowy art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o księgach i hipotece (j.t. Dz. U. z 2013 roku, poz. 707 z późn. zm.) stanowi, że w celu zabezpieczenia oznaczonej wierzytelności wynikającej z określonego stosunku prawnego można nieruchomość obciążyć prawem, na mocy którego wierzyciel może dochodzić zaspokojenia z nieruchomości bez względu na to, czyją stała się własnością, i z pierwszeństwem przed wierzycielami osobistymi właściciela nieruchomości (hipoteka). Z tytułu hipoteki wierzycielowi hipotecznemu przysługuje wobec właściciela obciążonej nieruchomości roszczenie o zapłatę. Właściciel obciążonej nieruchomości jest dłużnikiem rzeczowym zobowiązanym do zapłaty i jeżeli nie wypełnia on swego obowiązku, to wierzyciel hipoteczny może wytoczyć przeciwko niemu powództwo o zasądzenie sumy pieniężnej, z tym że odpowiedzialność właściciela z tego tytułu jest ograniczona do sumy hipotecznej oraz przedmiotu hipoteki.

Ustanowiona na nieruchomości położonej w B. przy ulicy (...), objętej prowadzoną przez Sąd Rejonowy w Białymstoku księgą wieczystą nr (...), w dniu 29 marca 2015 roku przez pozwaną i jej mąż A. K. (1) na rzecz K. K. hipoteka do kwoty 220.000 złotych celem zabezpieczenia wierzytelności przysługującej K. K. z nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 7 marca 2013 roku w sprawie VII GNc 121/13, którą to wierzytelność w kwocie 34.246,58 złotych K. K. zbył na rzecz powoda umową z dnia (...), co zostało ujawnione w księdze wieczystej w dniu 16 czerwca 2014 roku, wygasła z chwilą uprawomocnienia się postanowienia Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 22 czerwca 2015 roku w sprawie II Co 1075/14 przysądżającego prawo własności nieruchomości położonej w B. przy ulicy (...), objętej prowadzoną przez Sąd Rejonowy w Białymstoku księgą wieczystą nr (...), na rzecz P. T. i A. T. nabywających tę nieruchomość do majątku wspólnego za cenę 405.000 złotych, którą nabywcy uiszcili w całości gotówką. Z art. 1000 § 1 zdanie pierwsze k.p.c. wynika bowiem, że z chwilą uprawomocnienia się postanowienia o przysądzeniu własności wygasają wszelkie prawa i skutki ujawnienia praw i roszczeń osobistych ciężące na nieruchomości, zaś art. 1003 § 2 k.p.c. stanowi, że na podstawie samego postanowienia o przysądzeniu własności wykreśla się wszystkie hipoteki obciążające nieruchomość, jeżeli w postępowaniu stwierdzono zapłacenie przez nabywcę całej ceny nabycia gotówką.

Z art. 1000 § 1 zdanie drugie k.p.c. wynika jednak, że na miejsce wygasłych z chwilą uprawomocnienia się postanowienia o przysądzeniu własności wszelkich praw i skutków ujawnienia praw i roszczeń osobistych ciężących na nieruchomości powstaje prawo do zaspokojenia się z ceny nabycia z pierwszeństwem przewidzianym w przepisach o podziale sumy uzyskanej z egzekucji. Postanowienie sądu odpowiadające treści art. 1003 k.p.c. stanowi dowód wygaśnięcia hipoteki, ale jednocześnie powstania na miejsce hipoteki prawa wierzyciela hipotecznego do zaspokojenia się z ceny nabycia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 lutego 2004 roku, I CK 543/03, LEX nr 453679). Po uprawomocnieniu się postanowienia o przysądzeniu własności nieruchomości dotychczasowy jej właściciel nadal odpowiada rzeczowo względem wierzyciela hipotecznego, ale z ceny nabycia z pierwszeństwem przewidzianym w przepisach o podziale sumy uzyskanej z egzekucji, która to cena pojawia się w miejsce nieruchomości obciążonej hipoteką.

Przepis art. 1036 § 1 k.p.c. stanowi, że w podziale sumy uzyskanej z egzekucji oprócz wierzyciela egzekwującego uczestniczą także osoby, które przed zajęciem nieruchomości nabyły na niej prawa stwierdzone w opisie i oszacowaniu, a więc także wierzyciel hipoteczny, bowiem do praw stwierdzonych w opisie i oszacowaniu, nabytych przed zajęciem nieruchomości należy – jako prawo rzeczowo ograniczone – hipoteka. Z art. 1036 § 2 k.p.c. wynika przy tym, że jeżeli wierzytelność hipoteczna nie jest stwierdzona tytułem wykonawczym, należność przypadającą wierzycielowi hipotecznemu pozostawia się na rachunku depozytowym Ministra Finansów (do dnia 31 grudnia 2014 roku był to rachunek depozytowy sądu). Paragraf drugi art. 1036 k.p.c., dodany ustawą z dnia 26 czerwca 2009 roku o zmianie ustawy o księgach wieczystych i hipotece oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 131, poz. 1075), jest konsekwencją uchylecia przez tę ustawę z dniem 20 lutego 2011 roku art. 71 ustawy o księgach wieczystych i hipotece, który stwarzał domniemanie istnienia wierzytelności hipotecznej. Od tego dnia wierzyciel hipoteczny nie może powoływać się na wpis hipoteki w celu udowodnienia istnienia zabezpieczonej nią wierzytelności, lecz musi uzyskać tytuł wykonawczy (por. H. Ciepla, Komentarz do art. 1036 Kodeksu postępowania cywilnego, LEX 2014). Wierzyciel hipoteczny, także ten,

który nie prowadzi egzekucji jako wierzyciel egzekwujący, a bierze w niej udział, gdyż nabył hipotekę przed zajęciem nieruchomości i została ona stwierdzona w opisie i oszacowaniu – jak wskazał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały z dnia 8 października 2015 roku w sprawie III CZP 55/15 (www.sn.pl) – musi wykazać tę wierzytelność tytułem wykonawczym, jeżeli chce otrzymać należność przypadającą mu w planie podziału, taki wierzyciel jest uwzględniany w planie podziału sumy uzyskanej z egzekucji bez konieczności składania tytułu wykonawczego, jednak wypłata tej sumy jest warunkowana złożeniem przez niego tytułu wykonawczego, a do tego czasu suma do wypłaty pozostaje w depozycie.

Powód, któremu w planie podziału sumy uzyskanej z egzekucji nieruchomości położonej w B. przy ulicy (...), objętej prowadzoną przez Sąd Rejonowy w Białymstoku księgą wieczystą nr (...), z racji przysługiwania mu hipoteki umownej na tej nieruchomości na kwotę 220.000 złotych ustanowionej przez pozwaną i jej męża A. K. (1), przypada pewna kwota, chcąc uzyskać tę kwotę musi dysponować tytułem wykonawczym przeciwko pozwanej.

Powód, przedkładając prawomocny nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 7 marca 2013 roku w sprawie VII GNc 121/13, w którym nakazano A. K. (1), aby zapłacił K. K. kwotę 187.709,49 złotych z ustawowymi odsetkami oraz kosztami procesu (k. 9), a także umowę sprzedaży wierzytelności wraz z zabezpieczeniem z dnia (...), którą K. K. zbył na rzecz powoda posiadaną przez K. K. wobec A. K. (3) wierzytelność w wysokości 34.246,58 złotych stwierdzoną nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 7 marca 2013 roku w sprawie VII GNc 121/13 (k. 10-13), wykazał, że przysługuje mu względem pozwanej dochodzona przez niego kwota 17.500 złotych z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu.

Tak więc żądanie powoda o zasądzenie od pozwanej kwoty 17.500 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 19 maja 2015 roku do dnia zapłaty, z ograniczeniem odpowiedzialności pozwanej do wysokości hipoteki umownej na kwotę 220.000 złotych, która była ustanowiona na nieruchomości położonej w B. przy ulicy (...), objętej prowadzoną przez Sąd Rejonowy w Białymstoku księgą wieczystą nr (...), było w pełni uzasadnione.

Dlatego na podstawie art. 385 k.p.c. oddalono apelację.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono mając na uwadze wynik tego postępowania oraz treść art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. i art. 109 k.p.c. Pozwana, która przegrała sprawę w drugiej instancji powinna zwrócić powodowi poniesione przez niego w postępowaniu apelacyjnym koszty procesu obejmujące wynagrodzenie reprezentującego go radcy prawnego w kwocie 1.200 złotych, ustalonej na podstawie § 12 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (j.t. Dz. U. z 2013 roku, poz. 490 z późn. zm.) w zw. z § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1804).